

καταβαίνει δ' οὐκ εὐθὺς εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' αἱ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐπὶ τὸ ἔλαττον κατὰ μικρόν. Ἀμφω δὲ ταῦτα ποιεῖ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ ἐνεδρεύεσθαι. Καὶ ἐφ' ὑψηλῶν κα-
θίζει διὰ τὸ βραχέως αἴρεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς. Ὅψου δὲ πέτε-
ρα ται, ὅπως ἐπὶ πλεῖστον τόπον καθορᾶ· διόπερ θεῖον οἱ ἄν-
θρωποί φασιν εἶναι μόνον τῶν ὁρνέων. (7) Πάντες δ' οἱ
γαμφώνυχοι ἡκιστα καθιζάνουσιν ἐπὶ πέτραις διὰ τὸ τῇ
γαμψότητι ἐμπόδιον εἶναι τὴν σκληρότητα. Θηρεύει δὲ
λαγώς καὶ νεφροὺς καὶ ἀλώπεκας καὶ τὰ λοιπά, ὅσων κρα-
τοῦ τεῖν οἶός τ' ἀν ἦ. Μακρόστιος δ' ἐστίν· δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ
τοῦ τὴν νεοττιὰν τὴν αὐτὴν ἐπὶ πολὺ διαιρένειν.

XXXIII. 8. Ἐν δὲ Σκύθαις ὁρνίθων γένος ἐστὶν οὐκ
ἔλαττον ωτίδος· τοῦτο τίκτει δύο νεοττοὺς, οὐκ ἐπικά-
θηται δὲ, ἀλλ' ἐν δέρματι λαγωοῦ ἢ ἀλώπεκος ἐγκρύψαν
15 ἐᾶ· ἐπ' ἄκρῳ δὲ τῷ δένδρῳ φυλάττει, ὅταν μὴ τύχῃ θη-
ρεύον, καν τις ἀναβαίνῃ, μάχεται καὶ τύπτει ταῖς πτέ-
ρυξιν, ὥσπερ οἱ ἀετοί.

ΚΕΦ. ΚΓ.

XXXIV. Γλαῦκες δὲ καὶ νυκτικόρακες, καὶ τὰ λοιπὰ
ὅσα τῆς ἡμέρας ἀδύνατεῖ βλέπειν, τῆς νυκτὸς μὲν θη-
ρεύοντα τὴν τροφὴν αὐτοῖς πορίζεται, οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ
τὴν νύκτα τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον καὶ περὶ
ὅρθρον. Θηρεύει δὲ μῆς καὶ σαύρας καὶ σφονδύλας καὶ
τοιαῦτ' ἀλλα ζωδάρια. (2) Ή δὲ καλουμένη φήνη ἐστὶν

10. Οἶός τ' ἀν ἦ] οἶός τ' ἐστιν.— 11. Τὴν αὐτὴν] τὴν αὐτῶν.— 16. Θη-
ρεύων. — 21. Ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον] ἀλλ' ἄχρι ἐσπερίου Bk.